

Gasballonvaart in Duitsland, start met een nachtvaart, totale vaartduur 5 uur en 15 minuten!

Vandaag met 12 mensen van Ballonteam Van Harten en Ballonteam Wessel een gasballonvaart gemaakt.

Het is moeilijk om een juist verslag te maken van deze ongelooflijke vaart!

Zelf heb ik ca. 50 heteluchtballonvaarten gemaakt, deze ballonnen varen doordat ze telkens met een brander verwarmd worden, een prachtig belevenis, maar totaal anders! In Nederland zijn vele honderden heteluchtballonnen, maar er is maar één gasballon.

Een gasballon wordt gevuld met waterstofgas of helium, aan de mand worden allemaal zandzakken bevestigd en hij wordt helemaal in balans gebracht (afgewogen, door middel van het juiste aantal zandzakken) voor de start. Daarna kan 1 klein schepje zand overboord scheppen genoeg zijn om de ballon te laten stijgen, een hele zandzak naar beneden gooien kan een enorme stijgkracht opleveren. Door middel van een touw kun je ook gas uit het ventiel laten ontsnappen, wat een daling tot gevolg heeft.

Gasballonvaren is bijzonder uniek, ten eerste omdat je totaal geen lawaai maakt, in tegenstelling tot de brander van een heteluchtballon. Maar ook zijn er gasballonwedstrijden, waar gasballonnen 3 dagen en 3 nachten in de lucht blijven en daardoor een enorme afstand afleggen! Gemiddeld duren gasballonvaarten veel langer dan een heteluchtballonvaart. Beide type ballonvaarten hebben hun charmes maar gasballonvaarten worden veel minder gemaakt en was al jaren een zeer grote wens. Door Peter van Harten en Willie Eimers waren we vannacht in de unieke gelegenheid om zelf een gasballonvaart mee te maken. Bennie Bos van Hotair.nl had mij al besmet met het gasballonvirus door middel van zijn verslagen, foto's en video's, maar na vandaag kan ik zeggen dat deze ervaring ongelooflijk uniek is!

Om 00:30 verzamelden we vannacht bij Peter van Harten en vertrokken we in 2 bussen (crew bedankt voor het rijden) naar Ballonstartplatz Gladbeck of te wel gasballonstartveld "Willie's Wiese" (www.ballon.org) in

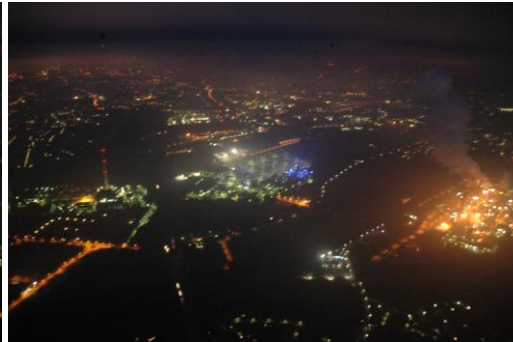

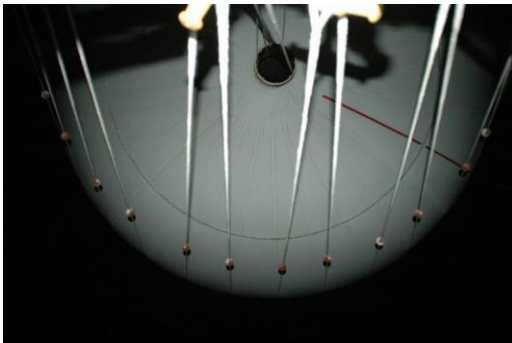
Duitsland. Daar kwamen we rond 02:30 uur aan en stonden al twee gasballonnen helemaal afgevuurd op ons te wachten midden in de nacht en prachtig verlicht door schijnwerpers. Met het vullen van de derde ballon werd op ons gewacht en konden we het hele proces van het opbouwen van een gasballon van zeer dichtbij meemaken en meehelpen. Het zand in de zakken scheppen, de ballon uitleggen met de mand, het onder hoge druk inpompen van het gas, terwijl een aantal passagiers op de ballon zaten en op het moment dat ze wegrenden, schoot de ballon omhoog om verder gevuld te worden. Willie Eimers onze ballonvaarder, nodigde ons uit om plaats te nemen in de mand en werden onze posities vastgelegd in de mand en werd de mand afgewogen, er ging tevens een Amerikaanse ballonvaarder mee die in opleiding was voor gasballonvaarder. Daarna volgde een briefing voor iedereen en was het tijd voor iedereen om in te stappen.

De andere twee ballonnen zouden als eerste vertrekken op commando van Willie, iedereen los, een schep zand eruit en als statige ballonnen zag je ze één voor één de donkere nacht ingaan met knipperlichtjes een eind onder de mand t.b.v. van eventueel ander luchtverkeer. Kippenvel momenten zijn dat, zonder enig geluid zie je de ballonnen vertrekken, terwijl de ballonvaarders elkaar Glück-Ab toewensen.

Daarna was het onze beurt, Willie besloot er een snelle start van te maken en terwijl hij een schep zand uit de zak schepte liet iedereen los en ongelofelijk snel stegen we op de donkere nacht in. Het mandje is ca. 20 cm lager dan een normale mand en het ongewone rond een gasballonvaart kan mensen benauwen, maar de start in de nacht was ongelofelijk prachtig!

De startplaats ligt bij het Ruhrgebied, een groot industriegebied, met vele velen duizenden lampjes en in het donker was dit een betoverend schouwspel, dat kun je niet beschrijven, dat moet je beleven! De andere 2 gasballonnen zagen we als donkere schaduwen hangen met hun knipperlichten onder de mand. Om 04:15 uur waren we vertrokken en de eerste anderhalf uur was het donker maar prachtig om de steden van boven verlicht te kunnen zien en al de geluiden te kunnen horen. Eerst vaarden we redelijk hoog, om uit de buurt van een groot

vliegveld te blijven, maar ongeveer tegelijk met de zonsopgang gingen we lager varen. Heel bijzonder was ook dat je alle vogels erg goed hoorde wakker worden met de zonsopgang. Bij een heteluchtballon heb je altijd de waakvlam, dus hoor je vooral honden, maar niet echt vogels. Hier hoor je helemaal niets en dringt elk geluid tot op grote hoogte in de mand door. Al snel kregen we als traditie een glas champagne, dat hoorde bij de traditie volgens Willie. Prachtig om het steeds meer licht te zien worden terwijl je heerlijk door vaar, de ene keer liet hij de ballon tot heel laag zakken, daarna door een paar scheppen zand (we hadden 24 zakken vol zand bij ons) de ballon weer snel op hoogte te laten komen of level te laten varen.

De ene keer vaarde we heel dicht bij de andere ballonnen en konden we elkaar zien en met elkaar praten, zij genoten net als ons. De andere keer waren we weer ver van elkaar vandaag en genoten we van het prachtige heuvelachtige landschap van Duitsland. Ondertussen ging Willie Eimers een uur slapen in de hoek van de mand en had de Amerikaanse Ballonvaarder de leiding (-:

Na een uur werd Willie wakker en vond hij dat de andere ballonnen teveel van ons vandaan waren, werden snel de hoogtes en windsnelheden uitgewisseld. En door een snelle berekening kwamen we al snel weer bij elkaar in de buurt, toen kregen we brood en een half glaasje bier van Willie, hoorde ook bij de traditie en ondertussen vaarden we rustig verder.

Zoveel mooie momenten, het is gewoon niet te beschrijven. Het laatste uur hebben we heel laag gevaren, zelfs een keer een weiland aangetikt en weer verder gegaan, bij het lage varen zie je dat je heel veel met het ventiel en zakken zand speelt. Soms zak je zo snel dat er twee zakken zand moeten worden leeggeschud en scheer je net over de bomen heen. Veel enthousiaste mensen die naar ons riepen en zwaaiden. Een keer de straatnaam

gevraagd aan iemand die op de grond stond, was makkelijk voor de volgploeg. Uiteindelijk na 5 uur en 15 minuten vond Willie het tijd om een landingsplek op te zoeken, 1 ballon was al geland en wij landen met zijn tweeën bij elkaar in hetzelfde weiland op een helling. Dan zie je het vakmanschap helemaal naar voren komen, iets ventiel openen, een schepje zand over een boom heen, ventiel openen, schepje zand over een heining en keurig geland. De zoon van Willie, Benjamin 27 jaar vaarde met de andere gasballon en zette de ballon keurig bij ons neer. Hij heeft al bijna honderd gasballonvaarten.

Wat een avontuur! Alles met elkaar ingepakt de andere ballon opgezocht en daar gezellig met zijn allen gepicknickt, waar de ballonvaarders volgens Nederlandse ballontraditie werden gedoopt door Peter van Harten.

Daarna teruggereden naar de startplaats, waar we afscheid van elkaar namen en teruggereden naar Nederland.

Willie en familie hartelijk dank voor de prachtige vaart! Peter van Harten bedankt voor het organiseren, het was een vaart die ik nooit meer zal vergeten! En de hele groep bedankt het was fantastisch!

Voor veel meer foto's zie het fotoalbum van op www.LifeFlight.nl

